

---

# Giecz, st. 21-22, gm. Dominowo, woj. poznańskie, AZP 54-32/224-225

---

Informator Archeologiczny : badania 32, 129-130

---

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej [bazhum.muzhp.pl](http://bazhum.muzhp.pl), gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

**CIECHRZ**, st. 26 (gaz. 371), gm. Strzelno, woj. bydgoskie

- ślady osadnictwa kultury przeworskiej (młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich)
- ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego

Ratownicze badania archeologiczne na trasie gazociągu tranzytowego Jamał - Europa Zach., przeprowadzone na przełomie sierpnia i września przez mgr. Ryszarda Kirkowskiego. Koordynacja prac - doc. dr hab. Lech Czerniak (autor sprawozdania). Finansowane przez EuRoPol GAZ S.A.

Badania sondażowe na stanowisku wykonano we wrześniu 1996 r. (wykop o długości 40 m i o szerokości 2 m), odkrywając 1 jamę kultury łużyckiej.

W czasie nadzorów w sezonie 1998 r. zbadano powierzchnię 5,2 ara, rejestrując 3 niewielkie i o bardzo ubogiej zawartości obiekty: dwa kultury przeworskiej i jeden wczesnośredniowieczny.

**Daniłowo Małe**, st. 1, gm. Łapy, woj. białostockie, AZP 41-84/12 - patrz: wczesne średniowiecze

**Daniłowo Małe**, st. 6, gm. Łapy, woj. białostockie, AZP 41-84/34 - patrz: wczesne średniowiecze

**Domaniewice**, st. 1, gm. *loco*, woj. łódzkie, AZP 61-55/19 - patrz: środkowa i późna epoka brązu

**Drągi Wypychy**, st. 1, gm. Sokoły, woj. łomżyńskie, AZP 41 – 82 - patrz: neolit

**Dzierżnica**, stan. 44, pow. Środa Wielkopolska, woj. poznańskie, AZP 54-32/285 - patrz: neolit

**Dziwiszewo**, st. 1, gm. Giżycko, woj. suwalskie, AZP 18-72/- - patrz: środkowa i późna epoka brązu

**Gąsawa**, st. 6, gm. *loco*, woj. bydgoskie, AZP 45-35/68 - patrz: neolit

**GIECZ**, st. 21-22, gm. Dominowo, woj. poznańskie, AZP 54-32/224-225

- osada ludności kultury pucharów lejkowatych (neolit)
- ślady osadnictwa kultury amfor kulistych (neolit)
- osada ludności kultury przeworskiej (późny okres wpływów rzymskich, schyłek fazy C<sub>2</sub>)
- ślady osadnictwa z fazy A wczesnego średniowiecza

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. Daniela Żychlińskiego (Ośrodek Naukowo-Konserwatorski PKZ Sp. z o.o. Poznań) przy współpracy mgr Justyny Żychlińskiej oraz studentów archeologii Uniwersytetu Adama Mickiewicza i Uniwersytetu Łódzkiego a także ASP w Poznaniu. Finansowane przez Agencję Budowy i Eksploatacji Autostrad w Warszawie. Przebadano obszar 16 800 m<sup>2</sup>.

Prace podjęto w związku z planowaną budową autostrady A2, której przebieg kolidował z obszarem stanowiska.

Stanowisko zlokalizowane jest około 1 km na południe od wsi Giecz, na łagodnym, lekko pofałdowanym, cyplu małej doliny bezimiennego cieku.

Ujawniono obecność 1518 obiektów nieruchomych. W większości były to obiekty osadowe związane z zasiedleniem terenu stanowiska przez ludność kultury przeworskiej z młodszej części późnego okresu wpływów rzymskich. Ponadto zarejestrowano obiekty osadowe ludności kultury

pucharów lejkowatych oraz sporadycznie trafiające się obiekty ludności kultury amfor kulistych. Godny odnotowania jest fakt odkrycia trzech obiektów oraz nieznacznej ilości ceramiki z fazy A wczesnego średniowiecza. Jednak pozostałości niezwiązane z obecnością innych kultur, niż przeworska stanowią stosunkowo nikły procent wszystkich materiałów.

W trakcie prac odsłonięto dość dobrze i prawie kompletnie zachowaną osadę ludności przeworskiej. W jej obrębie zarejestrowano kilka dużych, naziemnych, słupowych budynków mieszkalnych oraz kilka obiektów półziemiankowych. Natrafiono także na zespół palenisk o konstrukcji kamienno-glinianej oraz na trzy piece wapiennicze, z czego dwa zbudowane były z masywnych kamieni polnych. Ponadto odkryto dużą liczbę jam, częściowo o funkcji śmietniskowej, częściowo nieokreślonych, a także około 1000 dołków posłupowych, tak pojedynczych, jak i stanowiących części większych konstrukcji. Obiekty o odmiennej chronologii były reprezentowane z reguły przez jamy o funkcji trudnej do ustalenia oraz o niewielkiej zawartości materiału ruchomego.

Ogółem w trakcie prac pozyskano 2557 fragmentów ceramiki, z czego 2333 fragmenty stanowi ceramika ręcznie lepiona, pochodząca z okresu późnorzymskiego, 197 fragmentów wykonano przy użyciu koła garncarskiego, także z tego okresu. Pozostała część to materiał z innych horyzontów chronologicznych. Poza ceramiką natrafiono także na przėsliki oraz ciężarki tkackie, noże żelazne, rozcieracze kamienne i fragment dolnego kamienia okrągłego żarna rotacyjnego. Do znalezisk wyjątkowych zaliczyć należy żelazny grot włóchni odkryty wśród kamieni konstrukcyjnych jednego z wapienników. Z terenu osady pozyskano także dużą ilość brył polepy w dużej mierze noszących odciski konstrukcji, a także kilkaset fragmentów kości zwierzęcych.

Materiał ruchomy pozyskany na stanowisku pozwala datować osadę przeworską na schyłek podfazy C<sub>2</sub> późnego okresu wpływów rzymskich. Badania zakończono.

**Gnojno**, st. III, gm. Konstantynów, woj. białkopodlaskie, AZP 55-86/40 - patrz: wczesne średniowiecze

**Golasze – Puszcza**, st.1, gm. Wysokie Mazowieckie, woj. łomżyńskie, AZP 41-80 - patrz: wczesna epoka brązu

**GROCHY STARE**, st. 1, gm. Poświętne, woj. białostockie, AZP 41-84/20

- cmentarzysko kurhanów typu rostolckiego (kurhan nr 4) kultury wielbarskiej, faza B/C<sub>1</sub>

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 1 do 30 lipca, przez mgr Katarzynę Rusin (Państwowe Muzeum w Białymstoku). Finansowane przez PSOZ. Piąty sezon badań. Przebadano powierzchnię 380 m<sup>2</sup>.

Kurhan nr 4 znajdował się na południowym skraju cmentarzyska. Jego zniszczony przez orkę i wybieranie kamieni nasyp o wysokości do 0,44 m powyżej poziomu współczesnego gruntu był słabo czytelny w terenie. Średnicę kurhanu, około 22 metrów, wyznaczał zasięg płaszcza kamiennego zachowanego na obrzeżach w postaci bruku. Szczątkowo zachowane jądro kamienne o średnicy 9,50 m otaczało centralnie usytuowaną jamę grobową. Wymiary jamy grobowej to około 4 m x 2,70 m (w stropie). Ośią dłuższą jama zorientowana była wzdłuż linii północ - południe. Miąższość jamy grobowej: około 1,80 m. W stropie jamy grobowej czytelny był wkop wtórny, w przekroju trójkątny, wierzchołkiem skierowany ku spągowi jamy. Jego wypełnisko stanowił jasno- i ciemnoszary piasek ze smugami spalenizny. We wkopie zarejestrowano ułamki ceramiki, fragmenty wtórnie przepalonego szkła, okruchy nieprzepalonego szkła, 2 paciorki szklane, przepalone kości ludzkie.

Na dnie jamy grobowej odsłonięto zarys trumny kłodowej o wymiarach: 2,4 m x 0,68 m. Trumna ustawiona była na 4 parach równoległych kamieni. W trumnie znaleziono nieliczne, drobne ułamki ceramiki, 2 fragmenty srebrnej ostrogi (bez bodźca), ornamentowaną plakietkę – okucie ? (cienka blaszka złota), 2 fragmenty szklanych krążków do gry, okruchy szkła i przepalone kości ludzkie. Poza trumną we wschodniej części jamy grobowej odsłonięto elementy okucia pasa (?) z brązu, srebra